

Zhodnocení uplynulých pěti let činnosti

Napsal uživatel Administrator

Pátek, 18 Březen 2016 20:19 - Aktualizováno Pátek, 18 Březen 2016 20:24

Zhodnocení uplynulých pěti let občanského sdružení Víška

V letošním roce je tomu pět let co jsme zakládali v hospůdce u Mozola naše občanské sdružení. Bylo to 17.6.2011. Je asi namístě si těch pět let ve stručnosti připomenout. Na začátku jsme byli tři: Karel Kocman, Josef Klíma a já. Bylo krátce po ničivé povodni 2010 a krátce po komunálních volbách. Dal nás dohromady stejný pocit, který každý z nás měl. Že zde chybí něco, co tu bylo před revolucí, něco jako občanský výbor. Předseda byl automaticky členem Rady, i MNV Višňová byl rád, že v každé osadě je pár lidí, co se o obec stará, organizuje brigády na zvelebení obce, brigády při výstavbách potřebných zařízení jako hřiště, hasičárny, kulturní domy, chovatelská zařízení, organizuje zábavu pro lidi a poukazuje na akutní potřeby osady. V tak rozlehlé obci jako je Višňová, od Andělky až po Víšku, to bylo velice potřebné. To vše bylo po revoluci neuváženě zrušeno, akce Z byly najednou terčem vtipů. Fakt, že se udělalo v té době nejvíce, především tam, kde byli lidi ochotní dělat, ale nikdo neodpáře. A neuspěje argument, že všechny stavby byly načerno, bez stavebního povolení, kolaudace. Vždyť se tak děje dodnes, a i ve Vísce, o čemž budu mluvit později. A navíc, lidi to stmelovalo, což se projevilo i ve společenském životě. Lidi se bavili více, hospody se více navštěvovali, což je základ úspěchu, v hospodách se totiž vše organizovalo. Akcí bylo hodně, a nebyly to akce ledajaké. Neckyády, masopust, kácení máje měly ohlas nejen po celém frýdlantském výběžku, návštěvníci byli i z Liberecka. Tyto aktivity se po revoluci 1989 začaly pomalu vytrácet.

V poslední době jsme začali mít ve Vísce pocit, že se priority mění, že si lidi častěji najdou cestu k sobě. A jak se říká, všechno špatné je k něčemu dobré, povodeň ukázala, že si mohou sousedi navzájem vypomoci. Navíc, že jim není jedno, kde bydlí, jak obec vypadá.

Na začátku jsme se zaměřili na tři body: 1) Likvidace následků povodně 2) Vzhled obce 3) Volnočasové aktivity. Že to nebudeme mít v reálu jednoduché, ukázali hned první dny. Po každoročně se rozlévajícím Smědě a především po povodni r.2010 bylo jasné, že jediným řešením je postavit hráz. Překvapením pro všechny občany Víšky byla zpráva, že je projekt vypracován, aniž by o tom byli majitelé pozemků informováni. Nikdo nevěděl, jak to bude vypadat, jak to bude vysoký, zkrátka nic. Najednou bylo vydáno stavební povolení, běžela lhůta na odvolání a Víška neměla ani jednu informaci. Víme, že kvůli dotacím bylo potřeba vše řešit rychle, ale přesto by se jeden den měl najít, aby lidé věděli podrobnosti.

Hráz stojí. Kuriózní je, že dosud jsme měli povodeň pomalu rok co rok, po dokončení stavby hráze ale velká voda nebyla. Není tak vyzkoušen val, nejsou vyzkoušeny čerpadla na Krčelském potoce. Ale v žádném případě to neznamená, že vodu přivolávám. Bez zkoušky se

Zhodnocení uplynulých pěti let činnosti

Napsal uživatel Administrator

Pátek, 18 Březen 2016 20:19 - Aktualizováno Pátek, 18 Březen 2016 20:24

můžeme klidně obejít. Potok by potřeboval vyčištění, jak konstatoval i projektant Zahradník. Připravuje se postavení poldru za obcí. Termín realizace se ale neustále posouvá.

Prvním našim počinem v této oblasti byla situace kolem „populárního“ rachotícího mostu u elektrárny. Na naše urgencye jsme dostávali z Obce pouze „zaručené“ termíny oprav, které se neustále posouvali. Začali jsme mít pochybnosti, jestli jednání vůbec probíhají. A tak se členové výboru OS objednali přímo na KSS LK. Na místě jsme dostali termín oprav, v řádu několika dní, který byl skutečně dodržen a po roce se mohla horní Víška vyspat.

S ředitelem KSS jsme měli ještě jednu jednání a to přímo na půdě Krajského úřadu Libereckého kraje. Čirou náhodou jsme se totiž dozvěděli, že projekt na most je již vypracován, že dokonce je stavební povolení, ale nikdo z Víšky nevěděl jak bude vypadat. Při jednání na kraji jsme byli ubezpečeni, že průtočnost mostu bude několikanásobně větší než u mostu bývalého, což bylo potvrzeno za několik dní přímo projektantem mostu z Prahy, který nám poslal potřebnou dokumentaci s vysvětlením. Nechtěli jsme dopadnout jak v Minkovicích, kde se rok co rok obávají při povodni, jestli průtok řeky pod mostem bude dostatečný, jestli z mostu se nestane hráz a voda se nezačne zpět vracet do vesnice.

Povodeň se vůbec stala černou mřinou OS Víška. Přestože voda byla ve Vísce největší a finance, které Obec obdržela na likvidaci škod, cca 17 miliónů, získala pod dojmem apokalypsy ve Vísce, což bylo dokumentováno ve všech sdělovacích prostředcích, následky vody ve Vísce nejsou dosud zlikvidovány. Rekonstrukce cesty ke KD se rok co rok odkládá. Zprvu logicky, jezdila zde těžká technika stavějící hráz nebo silnici. Teď už ale důvod odkladu není. Povalená zeď u parku stále neexistuje, plac před KD, poničený nejen vodou, ale i technikou, která zde měla krátce po povodni stanoviště, se nejenže neopravil, ba naopak neuváženým rozhodnutím zde skladovat recyklát z celého Višňovska se totálně zničil. Činnost povodňového štábu, který měl v prvních dnech po povodni stanoviště v kulturáku, způsobila úplnou devastaci podlahy na sále. Přitom výměna je plánovaná až v letošním roce. Víška měla samostatný povodňový podúčet, kam mohli lidé i organizace posílat svoje finanční dary, což také činili. Sešlo se zde 527 tisíc Kč. Vyúčtování tohoto účtu vyvolalo několik otazníků, tím největším byla skutečnost, že tyto prostředky byly použity na zaplacení projektu hráze. Jestli tento krok byl právnicky čistý, je diskutabilní. Dárci určitě měli jinou představu o jeho využití. Je i rozdíl v částkách. Povodí Labe uvádí, že od Obce Višňová obdržela 381.600.-Kč, z našeho účtu bylo ale odebráno 414.920.-Kč. Dodnes jsme od Obce neobdrželi vyúčtování povodňových škod celé Višňové, přestože o to rok co rok žádáme a přestože na to máme podle zákona č.106, tedy zákona o svobodném přístupu k informacím, nárok.

Druhou oblastí, kterou jsme si dali do vínku při založení OS byl vzhled obce, čistota obce.

Zhodnocení uplynulých pěti let činnosti

Napsal uživatel Administrator

Pátek, 18 Březen 2016 20:19 - Aktualizováno Pátek, 18 Březen 2016 20:24

Nikommu z nás by nemělo být jedno, kde žijeme, jak obec vypadá, jak obec vidí turisté. Každá obec dříve měla kostel a návsi. Kostel nemáme a s návsi to je čím dál horší. Po vyvinutí značného úsilí se nám podařilo získat projekt na návsi respektive máme projekty dokonce dva. V obou případech je za návsi, střed obce zvolen areál před KD. Betonový plac je, jak jsem se již zmínil totálně zničen, park, který oba architekti vychvalovali, byl zlikvidován za poslední tři roky neustálým ohlodáváním vzrostlých keřů též. Oba architekti vyzdvihovali bohatost keřů, jejich vzrůst, který by po instalování několika laviček umožňoval posezení ve stínu. To, co tam teď je, ty nízké okousané koule či šišky se hodí před panelák, kde je málo místa, a ne na vesnici. Totální likvidace tří plodících lísek, to už je barbarství. Navíc, park je zároveň součástí chovatelského areálu. Návštěvníci chovatelských výstav vždy oceňovali skloubení zeleně se zvířaty, prý takový areál nikde není. Bude-li to ale pokračovat, bude se brzy vystavovat na betonové ploše, bez centimetru stínu pro králíky.

Součástí projektované návsi je i prostor před obchodem, tedy prostor, kde se scházejí lidé. Plány vzaly za své. Špatným rozhodnutím bývalé starostky paní Erbanové a projektantem rekonstruované silnice, na místě původně plánované lavičky s okrasnými keři vzniklo betonové nástupiště s čekárnou, umístěnou na soukromém pozemku, a ještě ke všemu sloužící jen pro jeden směr. Přílepkem k tomu je i nebezpečný příkop.

Střed obce tvoří i stanoviště tříděného odpadu. V roce 2011 OS několikrát apelovalo na nedostatečnou kapacitu žlutého kontejneru na PET lahve. Marně. Aby se PET lahve nepovalovaly po zemi, rozhodli jsme se vlastními silami je převážet do kunratické školky, kde za ně děti dostávaly peníze na výlety. A ejhle, za několik dní bylo po problému. Ze 14 denního termínu odvozu byl termín týdně.

Ještě jeden úspěch jsme zaznamenali ohledně svozu odpadu, tentokrát nebezpečného a velkoobjemového. Několikrát jsme protestovali proti zrušení jarních a podzimních termínů odvozu tohoto odpadu. Argument, že to mohou lidé odvézt do Višňové do sběrného dvora byl, mírně řečeno, přitažený za vlasy. Nutit, aby lidé to vezli na kárce do 3 km vzdálené Višňové, nebo, jak bylo ještě navrhováno, poprosili souseda s traktorem, je úsměvné. Navíc proč? Vždyť všichni platíme za popelnice stejně. Nakonec rozum zvítězil, zastupitelstvo zvolilo kompromis. Jeden termín je věnován svozu ze severu, druhý z jihu. Kapacitně to stačí. Obavy, že se budou tvořit skládky v místech svozu, že budou k nám vozit bordel Poláci, že nás zahltní podnikatelé pneumatikami, se nenaplnily. Ani finančně to není dražší. Je přeci jedno, jestli ASA pojedou pro sběr do Višňové, nebo ho naloží cestou.

Co se týče vzhledu obce, trochu nás mrzí nepořádek kolem kabin na fotbalovém hřišti. Výstavba chodby za kabinami poslední roky usnula. Pozornost byla věnována zkrášlení okolí

Zhodnocení uplynulých pěti let činnosti

Napsal uživatel Administrator

Pátek, 18 Březen 2016 20:19 - Aktualizováno Pátek, 18 Březen 2016 20:24

celého areálu, což je chvályhodné a je také vidět. Ale bohužel je vidět i ztvrdlý cement, vápno a další materiál, nevyvezené odpady. Určitě to neujde pozornosti i hostujícím družstvům, tedy hráčům a popřípadě divákům. Je to škoda, hřiště je pěkně vsazeno do přírody, do březového lesíku. Také tráva snad pravidelným zavlažováním získá na kvalitě, na zdravé barvě. Na letošní výroční schůzi Sokola Vísky prý bylo konstatováno, že k dodělání chodby letos dojde, takže se dá předpokládat, že hřiště bude ozdobou obce.

S výstavbou autobusového nástupiště a čekárny před obchodem byla odstraněna turistická mapa. Při povodni nevydržela ani informační tabule u elektrárny, která upozorňovala na hrázděné domky ve Vísce, a která byla též součástí Pašerácké cyklotrasy. V prostorách u Dubu ochránce je tabule, upozorňující na vítězství toho stromu v anketě Strom roku. Po vybudování pomníku obětem 1.sv.války sem přibude další tabule, kde budou uvedeny podrobnosti týkající se obnoveného pomníku. Plánujeme, že by v budoucnu zde byly umístěny další panely, které by byly věnovány technické památce a to vodní elektrárně, hrázděným domkům a ničivé povodni z r.2010. Prostor by se tak stal místem setkávání, místem informací pro turisty či nahodilé návštěvníky. Opětně by tak byla obnovena jedna ze zastávek na Pašerácké cyklotrase. Byla by zde i upoutávka na nedalekou romantickou zákrutu Smědě u Harty, turisty hodně vyhledávanou, upoutávka na naučnou stezku vedoucí Pousteckou oborou, která má start asi 1 km v lese nad Vískou při cestě na Frýdlant. Mohl by to být i začátek naučné stezky, která by vedla přes Višňovou a končila na Andělce, kdy v každé osadě by bylo minimálně jedno zastavení. Stezka by se mohla jmenovat „Višňovská zastavení“.

Několik slov musím věnovat i slavnému vítězství v anketě Strom roku ČR 2013. Jak všichni víte, nezávisle na sobě jsme se přihlásili do ankety my, občanské sdružení, tak i paní Žáková, členka zastupitelstva Obce Višňová. To bylo jediné štěstí, protože sami jako Víska, bychom takového výsledku nedosáhli. Paní Žáková využila kontaktů, které měla, především přes školy a další instituce. Oslovili jsme i sdělovací prostředky. My ty tištěné, paní Žáková televize. Vítězství se podařilo, postoupilo se do Evropy. Zde už výsledek nebyl tak slavný, ukázalo se, že to bylo nad naše síly. Přestože jsem rozeslal kolem 2 000 mailů, především na obecní a městské úřady v celé ČR s žádostí o podporu, bylo to málo. Nevadí, hlavně, že jsme pro náš slavný dub, který při povodni opravdu sehrál důležitou roli, ocenění v rámci republiky získali. Ale byla to dřina, nevím, jestli bych příště do toho šel.

Velký rozruch vyvolalo ve Vísce rozhodnutí Obce Višňová povolit přes Vísku na velikonoce Rally Lužické hory. Víska by byla na velikonoční sobotu odříznuta od světa. Nikdo by nemohl vyjet ven, nikdo by se během dne nedostal na svátky do Vísky. Pochopitelně se to lidem nelíbilo. Nelíbilo se jim především to, že se jich nikdo na názor nezeptal. Se svým negativním postojem jsme seznámili Obec písemně, vystoupili jsme i na zasedání Obecního zastupitelstva. Bohužel, vyslyšení jsme nebyli. Nevzdali jsme se. Napsali jsme články do novin, zjišťovali jsme, jak to řeší jinde. Např. shodou okolností, ve Vísce u Chrastavy se měl závod také jet. Ale tam

Zhodnocení uplynulých pěti let činnosti

Napsal uživatel Administrator

Pátek, 18 Březen 2016 20:19 - Aktualizováno Pátek, 18 Březen 2016 20:24

měli štěstí, Město Chrastava se nejdříve zeptalo na názor občanů této osady. Když slyšeli, že si to nepřejí, že mají špatné zkušenosti, ani to v zastupitelstvu neprojednávali. Naštěstí s nesouhlasem se setkali pořadatelé akce i v jiných obcích, prý měli problémy i s organizací, a závod se tak nejel. Jestli k tomu pomohl i náš postoj, jsme rádi, velikonoce nebyly narušeny a bezpečnost lidí zvítězila.

Třetím tématem naší pětileté činnosti byly volnočasové aktivity. Zaměřili jsme se na děti, dospělé i důchodce. Akcí pro děti není nikdy dost. Pomáhají jim ve vývoji, v získávání sebedůvěry, sebejistoty, což jsou vlastnosti nezbytné v životě. Rozhodli jsme se „vyplnit díru na trhu“, zaměřit se na akce, které tady chyběly, ale s kterými jsme měli dobré zkušenosti z dřívějška, zhruba před 20 lety a dříve. Začaly jsme drakiádou na podzim 2011, nejdříve za kulturákem, po započetí výstavby hráze na hřišti. Děti, ale i rodiče to zaujalo, bylo i přes 50 draků. Turnaje v dámě a jiných stolních hrách pochopitelně tak početné nebyly. U toho se musí přemýšlet a navíc, převážná část dětí je ani nezná. Dětský svět ovládají hry na počítačích, mobilech, střílečky jsou jednodušší. Úspěch zaznamenaly maškarní karnevaly pro děti. Jede, jede mašinka, Pat a Mat v akci, Šmoulí karneval se líbily, návštěvnost byla vždy mezi 90 až 110 dětmi. Jelikož štafetu v pořádání karnevalů pro děti převzal Sokol Víška, nic proti tomu, letos jsme se rozhodli pro jiný žánr. A to cyklistické závody zručnosti pro děti. I to jsme ve Víšce kdysi dělali. Děti se možná poprvé dostanou do rolí vítězů a poražených v opravdovém závodě. A i to je velká zkušenost do života. V pořadech pro dospělé jsme měli v první akci štěstí na výběru kapely. Hudba u města Vídně s kabaretními písničkami z prvé republiky, hašlerovky, nasadila laťku hodně vysoko. Úspěch mělo i Posezení s cimbálkou Dušana Kotlára a s ochutnávkou vína. Neznámou pro nás bylo divadlo z Lučan u Jablonce. Nikdy tu totiž nevystupovali. Hra byla těžká, provedení ale vynikající. Další neznámou pro nás byla sonda do minulosti. Pozvali jsme na besedu libereckého historika Ivana Rouse. Čekali jsme 20-30 lidí, přišlo jich přesně 121. Odcházel nadmíru spokojen. Největší kulturní akcí bylo připomenutí si 60.výročí existence kulturního domu ve Víšce spojené se setkáním rodáků. V roce 1953 naši otcové a dědové zadaptovali bývalou strojovnu na kulturní dům. Naše generace pak v Akci Z byla strůjcem nutné rekonstrukce. KD se opět otevřel 8.5.1982. Pak následoval desetiletý boom akcí, především v režii Místního kulturního střediska. Dováženou kulturu střídaly pořady vlastní jako Šest ran do klobouku, Nálada je výborná, Kufr, kdy účinkujícími byli jednotlivé obce celé Višňové, či zájmové sdružení. Návštěvníci oslavy 60 let KD si ve fotografické výstavě mohli připomenout brigádnickou činnost – více jak 2000 hodin odpracovali občané Víšky na adaptaci. Další fotky pak připomněly bohatou společensko – kulturní činnost. Představil se i Mirek Zajíc, fotograf z Víšky. Imitátor Václav Faltus dal vzpomenout na tehdejší hvězdy, které ve Víšce vystupovali – Vladimír Menšík, Josef Bek, Josef Kobr, Josef Zíma . Špičkových umělců bylo za ty roky ve Víšce pochopitelně daleko více. Potěšila návštěva zástupců Víšky u Chotěboře. Především však potěšila návštěva rodáků naši Víšky. Někteří byli u nás naposledy v roce 1996, kdy Víška slavila 600 let. Byli nadšeni. Toto zjištění vyváží veškerou námahu, kterou akce stála.

Když jsme se v roce 2010 začali s Karlem Kocmanem zaobírat myšlenkou založit ve Víšce

Zhodnocení uplynulých pěti let činnosti

Napsal uživatel Administrator

Pátek, 18 Březen 2016 20:19 - Aktualizováno Pátek, 18 Březen 2016 20:24

občanské sdružení, řekli jsme si, že činnost by měla být mimo jiné zaměřena na získávání zkušeností, které by mohly být později zúročeny při případné snaze dostat se do zastupitelstva. A tak se také stalo. Občanské sdružení Víška dalo podnět k vzniku volebního sdružení Šance. Záměr se podařil, Šance ve volbách v roce 2014 vyhrála a získala pět mandátů. Víška tak po několika letech má v zastupitelstvu zástupce.

Celých pět let, co existujeme, se snažíme získat co nejvíce informací z minulosti Víšky. S Vládou Lacinou oslovujeme historiky, představitele různých institucí, zástupce krajských německých sdružení, Vláda spolu s Güntrem Krausem procházejí muzea, archívy. Povětšinou ale marně, o Víšce toho mnoho není. Na vině je možná i skutečnost, že Víška byla připojena k Čechám teprve po úpravě česko-saských hranic v roce 1848 a to k Víšňové. V roce 1880 se osamostatnila pro velký počet obyvatel, a stala se katastrální obcí. Žilo zde 344 obyvatel. Mnoho se toho neví ani o době konjunktury, kdy zde byly dvě fabriky, doly, mlýn, elektrárna, spousta živností. Nevíme toho moc ani o spolcích, které zde působily. Není známo ani, měla-li Víška někdy kroniku. Na nedostatek informací narážíme při zjišťování detailů kolem pomníku postaveného u elektrárny obětí 1.sv.války.

Tak jako nás zajímá, jak se zde žilo, co zde bylo, tak předpokládáme, že podobné otázky si budou klást i ti po nás, třeba za 50 či 100 let. Aby to měli jednodušší než my, chceme tomu být nápomocny. Prvním počinem je cédéčko o povodni z roku 2010. Dost fotografického materiálu máme z výstavby obou nových mostů či silnice. I zde je možnost dát to do uceleného tvaru s krátkým popisem. Významným dokumentem je video z odhalení pomníku americké posádce bombardéru. Dále z každé akce, které jsme v minulých pěti letech dělali, je pořízen dostatečný fotografický materiál. I to by mohlo být dáno do určitého celku. Ostatně, z části tohoto materiálu se můžete seznámit na výstavce, kterou máte před sebou. Nejvíc pozornosti je zde věnováno největší akci – a to pomníku. Fotky jsou doplněny výstřižky z novin.

Pomalu budu rekapitulaci uplynulých pěti let končit. Nebylo to vždy jednoduché. Povodeň nám dala zabrat. Několik měsíců nebylo přímé spojení s Frýdlantem či Libercem. Několik let jsme museli snášet tuny prachu při každodenní přepravě materiálu, ať už při výstavbě hráze, silnice, mostů. Všechny nákladáky jezdily přes Víšku. I ty, co vozily beton do Andělky na výstavbu větrníků. Všem občanům Víšky patří poděkování za jejich pochopení situace. Až na malé výjimky nedošlo ke konfliktům, ba naopak, byla navázána mnohá nová přátelství. Mrzí jen jedna věc, a to že za celých pět let se nám nepodařilo přesvědčit čelné představitele Obce, abychom byli informováni o všech záměrech Obce ve Víšce. Domníváme se, že se dalo předejít všem přehmatům, které se ve Víšce staly. Mám tím na mysli nevhodně zvolená místa autobusových nástupišť, která jsou od sebe vzdálena pomalu 100 metrů, což nikde jinde není. Čekárna tak slouží jen pro jeden směr, navíc nemá stavební povolení a je postavena na soukromém pozemku. Stavební povolení nemá ani přístřešek nad dieselagregátem, který je umístěn mezi KD a chovatelský dům. Kromě toho, že hyzdí celý areál, je vybudován na zcela

Zhodnocení uplynulých pěti let činnosti

Napsal uživatel Administrator

Pátek, 18 Březen 2016 20:19 - Aktualizováno Pátek, 18 Březen 2016 20:24

nevhodném místě, který znemožňuje průchodnost do skladovacích prostor chovatelského domu a i průjezdnost areálem. Nedošlo by ani k skládkování recyklátu na place a tedy k totálnímu zničení povrchu. Betonový plac, který desetiletí sloužil dětem k hrátkám a dospělým např. k nohejbalu, je nebezpečný. A je nebezpečný i automobilům při parkování. Nebezpečný bude i při chovatelské výstavě při obyčejné chůzi. Přitom se nabízelo tolik možností. Ve výčtu bych mohl pokračovat, o některých záležitostech jsem se např.zmiňoval v jiné části zprávy.

Končím, omlouvám se, že to bylo tak dlouhé, ale když jsem chtěl obsáhnout naše pětileté snažení, vzniklo to, co jsem teď přečetl. A to jsem toho ještě hodně vynechal. Děkuji všem, co přiložili ruku k dílu. Teď budu děkovat zde přítomným a to Obci Višňová za finanční výpomoc při akcích a za příkladné udržování obecních pozemků pracovníky VPP. Děkuji hasičům z Minkovic za spolupráci, Sokolu Víška za propůjčování hřiště, Jardovi Kolačnému za spíkování na akcích a pomoc při organizaci, Standovi Šilhavíkovi za pomoc při výstavbě pomníku, Standovi Dostálovi za sponzorství na pomníku, a pochopitelně i vám občanům. Myslím, že kus práce jsme udělali. Někteří se sice domnívají, že toho bylo málo, že to nestojí za řeč, ale takový už je život. Co člověk, to jiný názor, jiný pohled.

Děkuji za pozornost.

František Tuhý
11.3.32016

Ve Víšce